

Αθήνα, 24 Σεπτεμβρίου 2020

ΕΡΩΤΗΣΗ

Προς τους κ.κ. Υπουργούς:

- Επικρατείας κ. Γεραπετρίτη
- Περιβάλλοντος και Ενέργειας
- Πολιτισμού και Αθλητισμού
 - Εσωτερικών
- Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής

ΘΕΜΑ: «Για τα 2500 χρόνια από τη Ναυμαχία της Σαλαμίνας, δώρο ένα διαλυτήριο πλοίων από την κυβέρνηση Μητσοτάκη»

Εορτασμοί και εκδηλώσεις για τα 2.500 χρόνια από την ιστορική Ναυμαχία της Σαλαμίνας μοιάζουν χρυσόσκονη που καλύπτει αυτά που συμβαίνουν εδώ και δεκαετίες στην ευρύτερη περιοχή του αρχαιολογικού τοπίου της Ναυμαχίας.

Αντίθετα με την προστασία και τη διατήρηση της ιστορικής μνήμης που οφείλαμε σαν πολιτεία απέναντι «στο σπουδαιότερο γεγονός της Αρχαίας Ελληνικής Ιστορίας», σύμφωνα με την κήρυξη του χώρου της ναυμαχίας ως αρχαιολογικού χώρου και ιστορικού τόπου από το ΥΠΠΟ το 1982, σωρεία παρεμβάσεων, αυθαίρετες δραστηριότητες, επεκτάσεις στρατιωτικών, οικιστικών, λιμενοβιομηχανικών, ναυπηγικών εγκαταστάσεων, επέφεραν δραματική αλλοίωση του τοπίου.

Ειδικά στη χερσόνησο της Κυνόσουρας, όπου υπάρχει και ο Τύμβος των Σαλαμινομάχων, με το μνημείο στην κορυφή του, έχουν αναπτυχθεί τρεις συνοικισμοί αυθαιρέτων, υπάρχει ένα ανενεργό λατομείο, μια μικρή μονάδα βιολογικού καθαρισμού της ΕΥΔΑΠ, ένα παλαιό ναυτικό οχυρό, μια πλωτή μονάδα επεξεργασίας υγρών αποβλήτων, ναυπηγικές εγκαταστάσεις με μέγεθος και δραστηριότητες που δεν συνάδουν με τα χαρακτηριστικά αρχαιολογικού χώρου, γειτνιάζοντας με τον Τύμβο, ενώ μισοβυθισμένα και σκουριασμένα ναυάγια καθώς και σκουπίδια κάθε λογής συμπληρώνουν το τοπίο της ανομίας και της παραβατικότητας.

Το 1982, με την ΥΑ ΥΠΠΕ/Α1/Φ02/16973/665/26-3-1982 - ΦΕΚ 305/Β/26-5-1982, επί Υπουργίας **Μ. Μερκούρη**, κηρύχθηκε ως αρχαιολογικός χώρος και ιστορικός τόπος ο όρμος των Αμπελακίων με ολόκληρη την χερσόνησο της Κυνόσουρας, την χερσόνησο των Αμπελακίων, όπου και η αρχαία πόλη της Σαλαμίνας (ΦΕΚ 84/Β/5-2-1969), τον όρμο των Σεληνίων καθώς και η θαλάσσια περιοχή των νησίδων Αγ. Γεωργίου και Ψυττάλειας, επειδή στο χώρο αυτό έγινε η Ναυμαχία της Σαλαμίνας.

Το 2001, υπηρεσιακό κλιμάκιο του Υπουργείου Πολιτισμού, υπό την τότε Γενική Γραμματέα **Λίνα Μενδώνη** πραγματοποίησε αυτοψία στον χώρο του Τύμβου των Σαλαμινομάχων (24.05.2001) και μετά από σύσκεψη όλων των συναρμόδιων υπηρεσιών αποφασίστηκε, στο πλαίσιο του προγράμματος ανάπλασης της περιοχής από τα συναρμόδια Υπουργεία ΥΠ.ΠΟ και Υ.ΠΕ.ΧΩ.ΔΕ., η Θεσμοθέτηση Ζώνης Α' απολύτου προστασίας, προκειμένου να προστατευθεί η περιοχή.

Στη συνέχεια το ΚΑΣ με την Πράξη του αρ 33/1-8-2001 αποφάσισε την προστασία του κηρυγμένου αρχαιολογικού χώρου της Κυνόσουρας (απόλυτη προστασία-αδόμητη), με απαγόρευση λειτουργίας ναυπηγοεπισκευαστικών μονάδων και κατασκευής λιμενικών έργων, στη δε συνεδρίασή του, η Γενική Γραμματέας του υπουργείου **Λίνα Μενδώνη** είπε ότι «*επιβάλλεται η διαπραγμάτευση με τον ΟΛΠ, έτσι ώστε σε έναν ορίζοντα δεκαετίας να γίνει εφικτή η απομάκρυνση των ναυπηγείων*» (Βήμα -18.11.2010)

Έτσι η κήρυξη του 1982, συμπληρώθηκε με την ΥΑ ΥΠΠΟ/ΑΡΧ/Α1/Φ43/47502/2913/18-9-2001 - ΦΕΚ 1324/Β/11-10-2001, επί Υπουργίας **Ευ. Βενιζέλου**, με την οποία κηρύχθηκε ως αρχαιολογικός χώρος και η θαλάσσια περιοχή στους όρμους Αμπελακίων και Σεληνίων Σαλαμίνας. Με την ΥΑ ΥΠΠΟ/ΑΡΧ/Α1/Φ02/54404/3270/17-10-2001 - ΦΕΚ 1459/Β/26-10-2001 καθορίστηκαν οι όροι χρήσης στον αρχαιολογικό χώρο της Κυνόσουρας. σε αρχαιολογική Ζώνη Α' απολύτου προστασίας όπου ρητά **«απαγορεύεται η δόμηση και η οποιαδήποτε αλλοίωση του εδάφους, η λειτουργία ναυπηγοεπισκευαστικών μονάδων, η κατασκευή λιμενικών έργων, καθώς και οποιαδήποτε κατασκευή, για την οποία απαιτείται ή δεν απαιτείται έγκριση της αρμόδιας πολεοδομικής αρχής»**

Η εταιρεία «Ναυπηγεία Κυνόσουρας Α.Ε.» η οποία είχε λάβει την τελευταία ανανέωση περιβαλλοντικών όρων το 2005, χωρίς να ερωτηθεί το Υπουργείο Πολιτισμού, παρά τη θεσμοθέτηση του 2001, προσέφυγε στο ΣΤΕ ζητώντας την ακύρωση της υπουργικής απόφασης. Το Ε' τμήμα του ΣΤΕ με την απόφαση του (αρ.1922/2008), απέρριψε την προσφυγή της εταιρείας, στο δε σκεπτικό του αναφέρεται εκτός άλλων και στην έκθεση της Εφορείας Προϊστορικών και Κλασικών Αρχαιοτήτων ότι τα δύο υφιστάμενα ναυπηγεία, ένα εκ των οποίων ανήκει στην αιτούσα Εταιρεία, *«έχουν δημιουργήσει από πολλά χρόνια μεγάλα προβλήματα στην Υπηρεσία μας με παράνομες εκσκαφικές εργασίες για επέκταση των κτηριακών τους εγκαταστάσεων, προβλητών κ.λπ., οι οποίες είχαν συχνά ως επακόλουθο την καταστροφή αρχαίων (καταστροφή τάφων από το ναυπηγείο Διαμαντή στην ανατολική πλευρά του Τύμβου το 1975 και καταστροφή τάφων το 1982 από το ναυπηγείο Μπεκρή), αφ' ετέρου δε διότι τα ναυπηγεία αυτά, «που λειτουργούν στη βόρεια ακτή της Κυνόσουρας, καθώς και τα άλλα δύο, που λειτουργούν στη νότια ακτή της χερσονήσου της Πούντας έχουν κυριολεκτικά πνίξει τον όρμο των Αμπελακίων και έχουν μεταβάλει με τα απόβλητα τη θάλασσα σε βόρβορο».*

Οι ναυπηγοεπισκευαστικές εργασίες στην περιοχή δεν σταμάτησαν, ούτε περιορίστηκαν, αντίθετα τα ναυπηγεία επεκτάθηκαν, ενώ οι εργασίες «εμπλουτίστηκαν» με εργασίες αμμοβολών, εγκαταστάσεις πλωτών διαχωριστήρων κατεργασίας πετρελαιοειδών καταλοίπων κ.λπ.

Το 2010 η Εταιρεία προσπάθησε εκ νέου να ανανεώσει τους περιβαλλοντικούς όρους αλλά το Υπουργείο Πολιτισμού τους απέρριψε **“δεδομένου ότι το συγκεκριμένο ναυπηγείο προκαλεί σοβαρή άμεση και έμμεση βλάβη στον εν λόγω αρχαιολογικό χώρο και κυρίως στο παρακείμενο μνημείο του Τύμβου των Σαλαμινομάχων”**. (ΥΠΠΟΤ/ΓΔΑΠΚ/Α1/Φ26/125027/5240/23-12-2011).

Και ενώ τον Μάρτιο του 2013 το Υπ. Ναυτιλίας με την υπ. αρ. 8216/38/8/3/2013 ΦΕΚ 68 Β΄/2013, επί Υπουργίας **Κ. Μουσουρούλη**, όρισε όρους δόμησης και χρήσεις γης σε αδόμητη περιοχή και επέτρεψε τη ναυπηγοεπισκευαστική δραστηριότητα στην απολύτου προστασίας Ζώνη της Κυνόσουρας (παρότι σύμφωνα με το νόμο 3028/2002 άρθρο 73 παρ. 12 σε ζώνες πολλαπλού χαρακτηρισμού κατισχύει ο χαρακτηρισμός του Υπουργείου Πολιτισμού), το Υπουργείο Πολιτισμού απέρριψε εκ νέου (ΥΠΑΙΘΠΑ-ΓΓΠ/ΓΔΑΠΚ/ΔΙΠΚΑ/ΤΑΧ/81490/40196/5598/2788/23-05-2013) την προσφυγή - αίτηση θεραπείας της εταιρείας εναντίον της Υπουργικής απόφασης (ΥΠΠΟΤ/ΓΔΑΠΚ/Α1/Φ26/125027/5240/23-12-2011) που απέρριπτε τους περιβαλλοντικούς της όρους.

Σε απαντήσεις σε ερωτήσεις Βουλευτών, τον Ιούλιο του 2014, ο τότε Υπουργός Πολιτισμού και νυν Πρόεδρος της Βουλής **Κων. Τασούλας** έγραφε για την χερσόνησο της Κυνόσουρας *«στην οποία απαγορεύεται η δόμηση και δεν επιτρέπεται οποιοδήποτε είδους παρέμβαση χωρίς την προηγούμενη έγκριση του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού»* .

Εκτός όμως από την Αρχαιολογική υπηρεσία που έχει δώσει τεράστιο αγώνα για τη διάσωση της Κυνόσουρας σε στεριά και θάλασσα και τις υπηρεσίες του Υπουργείου Πολιτισμού, οι αγώνες των πολιτών, των επιτροπών κατοίκων, μελών της τοπικής αυτοδιοίκησης απέβλεπαν πάντα στην προστασία του αρχαιολογικού και ιστορικού τόπου ενάντια σε επεμβάσεις που εξαφανίζουν κάθε στοιχείο ιστορικής μνήμης. Χαρακτηριστικό το εξώδικο 14 ενεργών πολιτών της Σαλαμίνας προς το Υπουργείο Πολιτισμού (19.06.2017) με το οποίο διαμαρτύρονται για την υποβάθμιση του φυσικού και πολιτιστικού

περιβάλλοντος της Κυνόσουρας και το οποίο έχει συντάξει ο νυν Υπουργός Επικρατείας **Γ. Γεραπετρίτης**.

Τον Μάιο του 2019 το Υπουργείο Πολιτισμού αποφάσισε πως **«Δεν εγκρίνεται η χρήση των περιοχών ως Ναυπηγοεπισκευαστικής Ζώνης, για λόγους προστασίας του χερσαίου και ενάλιου αρχαιολογικού χώρου Αμπελακίων και Κυνόσουρας (ΦΕΚ Β 305 και Β1324), όπου έλαβε χώρα η ναυμαχία της Σαλαμίνας, και διότι οι εν λόγω θέσεις βρίσκονται εντός των αρχαιολογικών Ζωνών Α και Β Προστασίας του αρχαιολογικού χώρου (ΦΕΚ Β 1459). Να προβλεφθεί η διαδικασία απομάκρυνσης των υφιστάμενων ναυπηγικών μονάδων από τον ως άνω χώρο»**. Απόφαση που αποτυπώθηκε και στο σχετικό κείμενο της συνεδρίασης της ΕΣΑΛ (1/7/2019), κατά την οποία συζητείτο το Master Plan του ΟΛΠ και η οποία, εκτός των άλλων, απαγόρευε κάθε δυνατότητα επέκτασης δραστηριοτήτων.

Εξάλλου επί Κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ, μετά από κυβερνητικές πρωτοβουλίες και στο πλαίσιο της αξιολόγησης του Master Plan από την ΕΣΑΛ, ήρθε ξανά στο προσκήνιο η Πολιτιστική Ακτή Πειραιά και το Μουσείο Εναλίων Αρχαιοτήτων. Επίσης, τέθηκαν όροι για την ανάδειξη του Κονώνειου Τείχους και του ταφικού μνημείου του Θεμιστοκλή, τη σύνδεσή τους με την πόλη του Πειραιά, καθώς και η σύνδεση με την Ηετιώνεια.

Επί κυβέρνησης Μητσοτάκη όμως, η δρομολογημένη παύση λειτουργίας των ρυπογόνων και καταστροφικών για το αρχαιολογικό τοπίο και τη θάλασσα εγκαταστάσεων ανετράπη. Τον Αύγουστο του 2019, ο ΟΛΠ κατέθεσε νέο Master Plan, το οποίο δεν εστάλη για εκ νέου έγκριση από το Υπουργείο Πολιτισμού, μετά από γνωμοδότηση των αρμόδιων Κεντρικών Συμβουλίων, παρά τη σχετική απόφαση της ΕΣΑΛ στις 19/2/2019. Περαιτέρω, η ΕΣΑΛ (80η συνεδρίαση, 25-9-2019) για το Master Plan του ΟΛΠ, όχι μόνο δεν απέκλεισε τη δυνατότητα επεκτάσεων, αλλά με τη διατύπωσή της παρέχει τη δυνατότητα συνεχών ανανεώσεων των συμβάσεων και παράτασης του χρόνου απομάκρυνσης στο διηνεκές.

Παράλληλα επέτρεψε τον εκσυγχρονισμό και την αναβάθμιση των μονάδων, ενώ επιπλέον ενέκρινε τη χρήση εγκατάστασης πλωτών κατασκευών και

ναύδετων, διαιωνίζοντας τη συνέχιση της λειτουργίας των ναυπηγείων σε αρχαιολογική Ζώνη Α΄ απολύτου προστασίας, δημιουργώντας ζητήματα στην εφαρμογή της περιβαλλοντικής, αρχαιολογικής και πολεοδομικής νομοθεσίας.

Η απόφαση προκάλεσε μεγάλες αντιδράσεις στην τοπική κοινωνία, συζητήσεις που διαρκούν ακόμη στα τοπικά ΜΜΕ και στα social media.

Η επικαιρότητα των 2.500 χρόνων από την ιστορική Ναυμαχία είχε επαναφέρει στο προσκήνιο την ύψιστη σημασία του τόπου, την τέλεια υποβάθμιση της περιοχής και την αναγκαιότητα απομάκρυνσης οχλουσών επιχειρήσεων από τον αρχαιολογικό χώρο, ώστε να μπορέσει να γίνει επισκέψιμος για τους πολίτες.

Αντ' αυτού η κυβέρνηση Μητσοτάκη, με απόφαση του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας, αφήνοντας κατά μέρος τους υψηλούς συμβολισμούς, πιστή στο παρασκήνιο και στην ικανοποίηση αιτημάτων και επιδιώξεων «ημετέρων», φρόντισε εν μέσω της κρίσης του κορονοϊού, επιλέγοντας τη γνωστή τακτική του παρασκηνίου, να εγκρίνει την Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων και να ανανεώσει τη λειτουργία του προσκείμενου σε γνωστή πολιτική οικογένεια, ναυπηγείου - διαλυτηρίου πλοίων «Ναυπηγεία Κυνόσουρας Α.Ε.» για άλλα 15 χρόνια. (ΥΠΕΝ/ΔΙΠΑ/68813/4143/20.07.2020)

Στην απόφαση έγκρισης συνετέλεσαν η Περιφέρεια Αττικής και το Υπουργείο Πολιτισμού, που σκόπιμα δεν γνωμάτευσαν εντός των χρονικών περιθωρίων που ορίζει ο νόμος, με αποτέλεσμα το ΥΠΕΝ να θεωρήσει ως θετική τη γνώμη τους.

Η Περιφέρεια Αττικής παρ' όλο που είχε την επίμαχη ΜΠΕ στα χέρια της από τα τέλη του Φεβρουαρίου 2020 έμεινε τελείως άπραγη για διάστημα πέντε μηνών και έφερε το θέμα (30ο σε σύνολο 31 θεμάτων) «για τα μάτια του κόσμου» στη συνεδρίαση του Περιφερειακού Συμβουλίου της 29.07.20, όπου και φυσικά το απέσυρε αφού είχε εγκριθεί ήδη από το ΥΠΕΝ.

Το Υπουργείο Πολιτισμού όμως, του οποίου ηγείται η **Λίνα Μενδώνη** και η βαρύτητα της γνώμης του αποτελεί τον καθοριστικό και δεσμευτικό παράγοντα

για τέτοιου είδους αποφάσεις, καθώς υπερισχύει όποιας άλλης Αρχής και Υπουργείου, με τη μη συνεδρίαση του ΚΑΣ, με την απραξία του έδωσε το πράσινο φως και συμμετείχε στο να συντελεστεί το περιβαλλοντικό έγκλημα χωρίς κανένα όρο από την πλευρά του ΚΑΣ και του ΥΠΠΟ, ούτε καν τους συνήθεις όρους της αρχαιολογικής υπηρεσίας που τίθενται σε όλους τους πολίτες εντός των περιοχών αρχαιολογικού ενδιαφέροντος. Διαγράφοντας τις εισηγήσεις που ή ίδια είχε κάνει κατά το παρελθόν, ξεχνώντας την αγωνιστική παρακαταθήκη των αρχαιολόγων, αγνοώντας την υπουργική απόφαση του Μαΐου του 2019, παρακάμπτοντας το ΚΑΣ, η σημερινή ηγεσία του Υπουργείου Πολιτισμού αμαυρώνει την επέτειο των 2500 χρόνων από τη Ναυμαχία, γράφοντας μαύρες σελίδες στην ιστορία της χώρας και του νησιού της Σαλαμίνας ειδικότερα.

Οι τεχνικές καθυστέρησης από την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Πολιτισμού, η απόλυτη σιωπή για τη χρονική προθεσμία που ορίζει ο νόμος και η ανανέωση έγκρισης περιβαλλοντικών όρων χωρίς την προηγούμενη έγκριση του ΚΑΣ από το Υπουργείο Περιβάλλοντος αποτελούν μια φθηνά σκηνοθετημένη αλλά και αποκαλυπτική πρακτική στη κυβερνητική διαχείριση των περιβαλλοντικών ζητημάτων αλλά και του σεβασμού στον ιστορικό και μνημειακό χαρακτήρα της περιοχής.

Η αντι-περιβαλλοντική πολιτική της κυβέρνησης Μητσοτάκη συνεχίζεται όχι μόνο με τη μορφή κατάθεσης νομοσχεδίων στη Βουλή, αλλά και με υπουργικές αποφάσεις και διατάξεις ευνοϊκές προς μεγάλα διαπλεκόμενα συμφέροντα.

Οι πρακτικές εξαπάτησης και κοροϊδίας είναι τα ισχυρά μηνύματα που εκπέμπει η κυβέρνηση αφού σύμφωνα με τις βαρύγδουπες δηλώσεις του Υπουργού Εσωτερικών **Τ. Θεοδωρικάκου** «είναι σημαντικό μέσα από αυτήν την επέτειο η χώρα μας να εκπέμπει ισχυρά μηνύματα τόσο στο εξωτερικό όσο και στο εσωτερικό» (16.12.19-Μουσείο της Ακρόπολης)

Επειδή η δρομολόγηση της απομάκρυνσης όλων των ναυπηγείων από την ιστορική Κυνόσουρα αποτελεί το πάγιο αίτημα των πολιτών και των φορέων της περιοχής

Επειδή η περιφέρεια της Β΄ Πειραιά βρίσκεται για άλλη μια φορά στο στόχαστρο της μακροχρόνιας ρύπανσης και των εγκλημάτων εις βάρος της πολιτιστικής μας κληρονομιάς

Επειδή η ανάπτυξη του τόπου, η αναβάθμιση της ποιότητας ζωής των κατοίκων του, η μείωση της ανεργίας στην περιοχή, η προστασία των θέσεων εργασίας και η δημιουργία νέων, προϋποθέτουν την τήρηση της νομιμότητας από τις επιχειρήσεις

Επειδή ο σεβασμός σε γεγονότα, που έχουν σχέση με την παγκόσμια κληρονομιά και την ευρωπαϊκή ιδέα, δεν συνταιριάζει με την «τιμή» που αποδίδεται στον χώρο μέσω της άδειας λειτουργίας διαλυτηρίου πλοίων

Επειδή η βλάβη που θα προκληθεί στα μνημεία που ενδεχομένως βρίσκονται στη θάλασσα θα είναι μη αναστρέψιμη

Επειδή ο λαός της Σαλαμίνας ζητώντας την εφαρμογή της νομιμότητας, προχωρά ήδη σε κινητοποιήσεις και διαμαρτυρίες,

Επειδή ήδη επιτροπές κατοίκων ετοιμάζουν νέα προσφυγή στο ΣτΕ κατά της έγκρισης της απόφασης

Επειδή δημοσιεύματα, συνεντεύξεις τύπου της δραστήριας Επιτροπής Διάσωσης Αρχαιολογικών Χώρων Σαλαμίνας και της Ομοσπονδίας Εξωραϊστικών Συλλόγων Σαλαμίνας, ανακοινώσεις Αυτοδιοικητικών σχημάτων, Περιβαλλοντικών Συλλόγων και λοιπών φορέων καταγγέλλουν και επιζητούν εδώ και τώρα απαντήσεις

Επειδή με απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου, ο Δήμος Σαλαμίνας θα προσφύγει και αυτός στο ΣτΕ κατά της απόφασης

Ερωτώνται οι κ.κ. Υπουργοί

- Τι προτίθενται να κάνουν για την ανατροπή της Απόφασης, με δεδομένο ότι δεν υπάρχει έγκριση του Κεντρικού Αρχαιολογικού Συμβουλίου και του ΥΠΠΟ για ένα μείζονος σημασίας ζήτημα πολιτιστικής κληρονομιάς;

- Η κυβέρνηση έχει εγκαταλείψει την πολιτική απαγόρευσης επεκτάσεων ή νέων δραστηριοτήτων των ναυπηγείων στην Κυνόσουρα και

δρομολόγησης της απομάκρυνσης των υφιστάμενων με τη λήξη των συμβατικών υποχρεώσεων της Ελληνικής Πολιτείας;

Οι ερωτώντες Βουλευτές

**Αλεξιάδης Τρύφων
Δρίτσας Θεόδωρος
Κασιμάτη Ειρήνη (Νίνα)
Ραγκούσης Γιάννης**

**Αθανασίου Αθανάσιος (Νάσος)
Αμανατίδης Ιωάννης
Αναγνωστοπούλου Αθανασία (Σία)
Βαρδάκης Σωκράτης
Βέττα Καλλιόπη
Βίτσας Δημήτριος
Γιαννούλης Χρήστος
Ζαχαριάδης Κωνσταντίνος
Ζεϊμπέκ Χουσεϊν
Ζουράρις Κωνσταντίνος
Ηγουμενίδης Νικόλαος
Καλαματιανός Διονύσιος
Καρασαρλίδου Ευφροσύνη (Φρόσω)
Κατρούγκαλος Γεώργιος
Καφαντάρη Χαρά
Μάλαμα Κυριακή
Μαμουλάκης Χαράλαμπος
Μεϊκόπουλος Αλέξανδρος
Μιχαηλίδης Ανδρέας
Μουζάλας Ιωάννης
Μπάρκας Κωνσταντίνος
Μωραϊτης Αθανάσιος
Νοτοπούλου Αικατερίνη**

Παπαδόπουλος Αθανάσιος
Παπανάτσιου Αικατερίνη
Παππάς Νικόλαος
Πούλου Παναγιού (Γιώτα)
Σαντορινιός Νεκτάριος
Σκουρλέτης Παναγιώτης (Πάνος)
Σκουρολιάκος Παναγιώτης (Πάνος)
Σκούφα Ελισσάβετ (Μπέττυ)
Συρμαλένιος Νικόλαος
Τριανταφυλλίδης Αλέξανδρος
Φάμελλος Σωκράτης
Φωτίου Θεανώ
Χαρίτου Δημήτριος
Χατζηγιαννάκης Μιλτιάδης
Χρηστίδου Ραλλία
Ψυχογιός Γεώργιος